

Bayer Zsolt: Szász szónak is egy a vége (1. rész)

2022 április 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Átvert orvosok, magyarellenes mesterkedés: itt az igazság a sziámi ikrek szétválasztása körüli konfliktusról.

2019-ben a Cselekvés Alapítvány orvos és egészségügyi csapata szétválasztotta a bangladesi sziámi ikreket. Ez a tény. És ez egy külföldön megvalósított magyar csoda marad mindörökre. Akkor is, ha egyesek akárhogy, akármilyen érdekből szeretnék lejáratni a magyar csapat önzetlen és kreatív tudományos teljesítményét. És legyen világos: ezt a csodát semmilyen érdekből nem lenne szabad lejáratni. De leginkább nem lenne szabad állandóan és szemforgató módon Jézus Krisztusra hivatkozva ezt tenni. És hazudozni.

Mindjárt az elején tegyük fel a kérdést: vajon mi vezethetett ahhoz, hogy két hasonló értékrendű ember, két évtizedes baráti és szakmai kapcsolat után, ország-világ előtt szembekerüljön egymással? Mi vezethetett ahhoz, hogy egy vitathatatlan orvosi bravúrt véghezvivő csapat egymásnak ellentmondó állításokat fogalmazzon meg a médiában, majd elképesztően erős jelzésekkel és súlyos kritikákkal illesse egymást? Bár ez a megfogalmazás erősen szépíti a valóságot. A valóság ugyanis az, hogy a Jézus Krisztusra hivatkozó orvos próbálja meg állandóan lejáratni a kollégáját, illeti erős jelzésekkel, és hazudik állandóan, igazi farizeusként.

Az is természetes, hogy egy újságírónak felkelti az érdeklődését a téma. És azoknak is felkeltette, akik csak szeretik újságírónak hívni magukat. Ám a valódi oknyomozás luxus, amit már csak kevesen engedhetnek meg maguknak. És akik hajlamosak a teljesség igénye nélkül, innen-onnan összeszedni egy-egy információmorzsát, hogy a nekik (vagy a munkáltatójuknak) tetsző tálalásban a nyilvánosság elé tárják a „teljes igazságot”. Pedig ennek a munkának óriási a felelőssége. Csupán azért említem meg mindezt, mert ennek a jelenségnek nagyon sok köze van a bangladesi sziámi ikreket szétválasztó magyar orvosok csapatában kialakult konfliktushoz, és ahhoz, hogy a konfliktus képes volt ennyire eszkalálódni. Mert mindenki megírta belőle azt a két négyzetcentimétert, amire éppen rálátott. Közben pedig az emberek nem értették, mi is történt, történik valójában. Miért kell erről még mindig írni és beszélni, amikor más nemzetek orvosai, akik ugyancsak sziámi ikreket választottak szét, elvégezték az emberfeletti munkát, aztán hazamentek, és nem veszekedtek utána a nyilvánosság előtt évekig? Ki és miért adott teret egy m?balhénak? Ki és miért nem adott teret a történet valódi mélységeinek? Ki volt az (kik voltak azok), aki (akik) farizeus módon belerondítottak ebbe a magyar csodába, hogy mára ne maradjon belőle semmi más, csak a szokásos hazai sárdobálás? Persze Jézus Krisztus nevében...

Az orvosi szakmáról mást gondolnánk. Egyfajta magasztosságot. Mégiscsak életet mentenek! Ezért különösen fájdalmas látni, hogy egy olyan elképesztő összefogás, évekig tartó közös munka után olyan végeláthatatlan adok-kapok, „botrány” tör ki orvosok között, ami rendszeresen újabb fordulatokkal örvendezteti meg a bulvársajtót. Mint egy Zs kategóriás venezuelai szappanopera. Csak ez éppen magyar és bangladesi produkció (némi egyéb ráhatással).

Szóval egyfelől adott Csókay András, a magyar orvoslás egyik legvitatottabb képviselője, az orvosi körökben sokak által megkérdőjelezett, de a sziámi ikrek kapcsán híressé lett idegsebész, aki rengeteget szerepel a médiában. Nálam is volt vendég a műsoromban, kitűnő beszélgetőpartnernek bizonyult. És a vele kapcsolatos összes dilemmám lényegtelen, mert nagyságrendekkel fontosabb, hogy továbbra is sokan tudnak azonosulni azzal, amit ő mond, hiszen minden állítását Jézus Krisztussal támasztja alá. Zseniális retorika, csak az vele a baj, hogy nem sok teret enged a logikus érvelésnek, ami néha azért nem ártana. Például akkor, ha emberek között kitör egy vita.

Másfelől adott a Cselekvés a Kiszolgáltatottakért Alapítvány, ami nagyon kicsi, de legalább közhasznú, vagyis minden fillérrel kénytelen transzparens módon elszámolni. De mivel két orvos alapította húsz évvel ezelőtől, és az „egészségügyi minőségjavító tevékenység” Magyarországon nem egy költséges dolog, mert nem sok mindent csinálhatnak egészségügyi és szociális intézményeknek gyűjtött adományok kiosztásán és eladások tartásán kívül, ezért soha nem is volt említésre méltó költségvetése. Most sincs, és a fejüknél összenőtt bangladesi sziámi ikrek szétválasztását a nemzetközi szakirodalomból ismert összegek töredékéért oldották meg. A korábbi, bangladesi plasztikai sebészeti missziókat pedig lényegében saját zsebből finanszírozták az orvosok. A hivatalos papírok szerint ennek az alapítványnak Pataki Gergely (a plasztikai sebészeti missziókat vezető orvos) a jogi alapítója, Csókay András pedig az első elnöke, aki 2018-ban – vagyis az ikrek végső szétválasztása előtti évben – lemondott az elnöki pozíciójáról. Arra hivatkozott, hogy nem szeretne már semmilyen tisztséget betölteni semmiféle alapítványnál, mert inkább az „evangelizációra” összpontosítana.

Ez egy rendkívül nemes cél. Még nemesebb lett volna, ha Csókay doktor nem tűnik fel néhány hónapon belül egy

másik – nem közhasznú, tehát nem transzparens költségvetés? – orvosi alapítvány nagyköveteként, aminek az a Fodor Réka a hivatalos tisztséget be nem tölt? „frontembere”, akinek a férje, Greguss Sándor világgá kürtölte a bangladesi sziámi ikrek végs? szétválasztó m?téjének kezdetén, hogy „Dr. Csókay András Bangladesben ezekben a percekben kezdi a két sziámi iker kislány szétválasztását”. A két óra alatt 648 megosztást generáló Facebook-bejegyzéshez csatolt egy képet is Csókay doktorról, egy másikat Csókay doktorról és a lányáról, illetve egy harmadikat magukról az ikrekr?l. Utóbbi fotót az ikrekre vigyázó n?vér készítette a telefonjával, és a missziós csapat bel? kommunikációs csatornájaként szolgáló Viber-csoportban osztotta meg kizárólag a csapattagokkal. Ezt a képet tehát valaki „kiadta” a kívülálló Gregussnak. Mint ahogy magát az információt is, mert az egész m?tétsorozat szervezésével és kivitelezésével megbízott alapítvány – Csókayval egyetértésben, az ? kérésével is egybehangzóan – titokban tartotta a végs? szétválasztó m?tét pontos id?pontját. Az alapítvány el akarta kerülni a túlzott médiaérdekl?dést a legkritikusabb órákban, a legalább egynaposra tervezett agy- és koponyaszétválasztó operáció alatt. ?k akkor akartak kommunikálni az egészr?l, amikor már egyértelm? az ikrek állapota, akár napok vagy hetek múlva. Csókay is ezt szorgalmazta szóban és írásban is, e-mailek útján. Hogy a csapat err?l egyáltalán ne kommunikáljon.

Valaki mégis kiadta az információt a fotókkal együtt a magát íróként aposztrofáló (de interneten fellelhet? bibliográfiával nem rendelkező) Gregussnak, és nem is kellett találgatni, hogy kicsoda: Csókay András azonnal beismerte, hogy ? volt az. A titoktartásra felesküdt csapat meg csak nézett, hogy most akkor mi van!? Az önkéntesként szerződtött csapat tagjai közül pedig sokan valószínűleg nem mernének felszólalni Jézus Krisztus ellen. Én sem tenném. De itt nem a Messiásról van szó sajnos. Mert akkor nem is lenne balhé. Ám Csókay érvelése szerint ez „imafelhívás” volt, ami korlátlan híradásra és nyilatkozattételre jogosítja fel ?t az üggyel kapcsolatban, és amikor a saját kollégái, a vele egy m?t?asztalnál dolgozó orvosok jelezték, hogy nem illik az intenzív osztályról percre?l percre él?ben közvetíteni két kisgyermek állapotát, félig meztelen képeket közölni róluk meg végképp nem, akkor ezek a kollégák – missziós harcostársak! – idegsebészünkt?l megkapták, hogy hitetlen kutyák. Rosszabb esetben ?k voltak a „sátán”. Az err?l szóló írásos üzenetek a szürrealitás határát súrolják.

Bármi és bárki felülírható, ha „Isten felkent szolgálja” az ember? Vagy legalábbis annak képzele magát?

És vajon ki volt az, aki szintén ott állt, annál a m?t?asztalnál? Ki volt az, aki egy baráti ajánlás nyomán örömmel jelentkezett önkéntesnek, hogy megörökítse az ikrek szétválasztásának történetét, és egy baráti ajánlás nyomán el is nyerte az orvosok bizalmát? Ki volt az, akinek meg se nézték az önéletrajzát, az el?életét, csak szeretettel befogadták a csapatba? Segítek: Szász János filmrendező volt ez az ember, akinek pont annyi keresnivalója van egy normális értékrend? magyar orvos- és egészségügyi csapatban, mint ekének a bálteremben. Szász er?sen hungarofób szövegeket hangoztató rendez?, aki 2013-ban a német médianak úgy nyilatkozott, hogy szerinte Magyarországon fasiszták masíroznak az utcákon. Része a régi SZFE-s bandának, bár azok a barátai most furcsán néznek rá, kés?i kilépése és Csókayval való kapcsolata (barátsága?) miatt. Miképpen mi ugyanígy nézünk Csókayra ezért, sajnos...

Szász készített remek filmeket, de mostanában leginkább botrányairól híres, és furcsamód arról, hogy nem csinált meg egy filmet. Meg egy másikat sem. Ez utóbbit azért, mert a történet szerepl?inek elégük lett bel?le. És a rendez? nem hazudtolta meg magát. Kiküldték az ajtón, visszamászott az ablakon.

De nézzük az elejét?l: Pataki és Csókay azt a Szász Jánost bízta meg a munkájuk megörökítésével, akinek a nevéhez f?z?dik a félbemaradt Hunyadi-film, amib?l azért nem lett semmi (szerencsére), mert a forgatókönyvben héber tűzérek és roma pattantyúsok szerepeltek, mindez egy kis homoerotikával f?szerezve. Ez a Szász János tehát odaállt az orvosok elé, és tanúk el?tt többször is elmondta nekik, hogy „bármiben segítek, minden az alapítványé, amit felveszek, csak a fiam is hadd legyen ott Bangladesben”. Mármint egy akkor tizennégy éves fiú, egy agy- és koponyaszétválasztó m?téten, az apja teljes kör? szül?i kontrollja és felel?sségvállalása mellett. Merthogy „érdekl?dik az orvoslás iránt”. Az alapítvány orvosi dokumentációt kért, mert ez volt a fontos: hogy készüljenek megfelel? képek és videók arról, amit csinálnak, és fel lehessen azokat használni a folytatódó m?tétsorozat további tervezéséhez, meg a szakmát el?re viv? tudományos publikációkhoz. Szász erre rábólintott.

Tanúk el?tt elfogadta, nem biztos, hogy ebb?l az egészb?l film készül majd, mert nem ez a legfontosabb, de ha mégis, akkor – mivel orvosi esetr?l és más kultúrához tartozó gyerekekr?l van szó – az alapítvánnyal teljes egyetértésben, a nyersanyagok és az elkészült film fölötti jogokat közösen gyakorolva fog ez megvalósulni. Az elkészült nyersanyagokat (az orvosi dokumentációt) pedig mindig 72 órán belül eljuttatja az orvosoknak. A munkálatokat a hivatalos dokumentáció szerint Pataki koordinálta, ? vezette a végleges szétválasztást el?készít? hét hónapos plasztikai sebészeti szakasz több mint 40 beavatkozását. Minden jel és nyilatkozat arra mutat, hogy ? vezette a plasztikai sebészeti és idegsebészeti szakaszokat tartalmazó végleges szétválasztást is, ? szervezte

össze a csapatot, ? képviselte a bangladesiek el?tt a magyarokat és ? kérte fel Csókayt 2017-ben a m?tétsorozatban való részvételre, mint ahogy 2019-ben Szászt is (annak ellenére, hogy Csókay írásban is jelezte az aggályait, amiért egy nem „keresztény filmes” száll be a projektbe).

De nemcsak neki fáj a feje, amikor Szász nem akarta átadni a magyarországi plasztikai sebészeti szakasz alatt készült felvételeket – amelyek amúgy Pataki és a plasztikai sebészeti csapat végs? szétválasztó m?tétet el?készít? munkájáról készültek, mert akkor hét hónapig csak ?k dolgoztak.

Nemcsak a megígért felvételek nem érkeztek meg a számos itteni beavatkozáson a saját telefonjával és az operat?rével is filmez? Szásztól, hanem az aláírt szerz?dés sem. Az általa kés?bb nonszensznek és nem létezőnek min?sített els? megállapodás írásos változatára annyit válaszolt, hogy tartalmazza a megbeszélteket, s bár több pont „számára nem világos”, de „mindenképpen megoldást” ígért, mondván a további az ügyvédek dolga. A felek közötti levélváltásból látszik, hogy Szász stratégiailag addig tolt a szerz?dés aláírásának id?pontját, mígnem eljött a kiutazás napja.

Anélkül indult el tehát az orvosokkal Bangladesbe, a végs? szétválasztó m?tetre, hogy aláírta volna azt, amit hónapokkal korábban szóban megígért. Egyedül egy titoktartási nyilatkozatot írt alá – amit minden csapattag és a segít? is aláírt –, miszerint minden adatot bizalmasan kezel, harmadik személynek, illetve nyilvánosságnak nem ad ki, és nem jelentet meg semmiféle információt vagy szerz?i jog alá es? alkotást a m?tétsorozattal kapcsolatban. Az orvosok egyébként állták a szavukat: az alapítvány jóvoltából Szász János a fiával és az operat?rével együtt kórházba és kvartélyt kapott a dakkai katonai kórházban, névre szóló m?t?sruhával, az ottani szigorú szabályok mellett igen nagy kiváltságnak min?sül? állandó belépési és filmezési engedéllyel. Ilyet el?tte még soha egyetlen civil sem kapott.

Szász a titoktartási kötelezettség vállalása ellenére 2019 nyarán, a m?tét után közvetlenül, intim képeket juttatott ki illetéktelen személyeknek, köztük SZFE-s ismer?seinek. Pataki ezt egy igen erélyes levélben szóvá tette, és tájékoztatta Szászt a bizalomvesztés?rl.

Szász ezután sem 2019-ben, sem 2020-ban nem adta át a kért felvételeket az alapítvány által szervezet m?tétr?l, annak megegyezési kísérleteit elutasította, helyette leveleivel szította a tüzet az idegsebész és a plasztikai sebész közt.

2020 nyarán, Szász János fia közzétett egy képet az Instagramon, amelyen az látszik, hogy valaki m?t?sruhában, létrán állva, éppen kiserel valamit egy álmennyezet alól, miközben egy Toldy gimnáziumos pólóban háttal álló, szemüveges alak áll el?tte (Szász János fia a Toldy gimnáziumba járt akkor, és mind az alkata, mind a hajviselete megegyezett a képen háttal látható figuráéval). Szász János fia tehát nyilvánosan, fényképpel illusztrálva vallotta be, hogy ?k eltulajdonítottak egy adathordozót a dakkai katonai kórházból. És mivel ez – „a törvényi tényállási elemek fennállása mellett” – b?ncselekmény is lehet, nyilván felkeltette a rend?rség érdekl?dését is. Az adathordozó egyébként az ikrek m?tétjének a kórház saját, bel? kamerarendszerével rögzített verzióját tartalmazta, amire nem tudni, miért volt szüksége a személyesen jelenlév?, több eszközzel is kamerázó Szásznak.

Minden kellett neki egy, az alapítvány megkerülésével készül? filmhez? Sok pénzt látott benne? Nem tudhatjuk. De tény, hogy Szász a mai napig nem adta át a Magyarországon forgatott felvételeket az alapítványnak, viszont az ikrek esetér?l összevágott kisfilmmel produkciós cégeknél házalt, hogy forrást szerezzen egy „egész estés mozihoz”, amivel filmfesztiválokra járhat. A meghívóinak, az ikrek szüleinek meg sem mutatta a filmet, erre a magánakcióra bizonyára készülhetett. Mérnökien legyártott újabb és újabb ellenségképek, sebészi pontosságú gy?löletkampányok, „professzornak” öltözött influenzerek el?adásában (az idéz?jel azért van, mert a Szásszal szinte ikerpárrá váló Csókay valójában soha nem kapott professzori címet).

(Folytatjuk)

Borítókép: Szász János (Fotó: MTI/Koszticsák Szilárd)

Bayer Zsolt

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
